

МЕТОД ВДОСКОНАЛЕННЯ ОДНОШЛЯХОВИХ ПРОТОКОЛІВ ДИНАМІЧНОЇ МАРШРУТИЗАЦІЇ

Протоколи маршрутизації визначають способи взаємодії маршрутизаторів з метою визначення найкращих маршрутів при передачі трафіку між вузлами мережі. Із зростанням кількості користувачів, рівня важливості переданої інформації, специфіки умов експлуатації мереж, впровадження нових послуг, відбулися зміни у властивостях самих мереж передачі інформації. **Актуальним** став пошук нових підходів до розвитку мереж, і, що не менш важливо, з'явилась необхідність надати сучасним мережевим технологіям нових властивостей. Слід зауважити, що більшість досліджень [1,2], спрямованих на вирішення проблем при передачі інформації в мережах мають здебільше теоретичний характер, в той час як в сучасних мережах застосовується обмежений перелік протоколів маршрутизації, більшість з яких є одношляховими.

Постановка задачі. Для вдосконалення роботи одношляхових протоколів маршрутизації пропонується провести модифікацію процесу маршрутизації шляхом впровадження в мережу централізованого контролера маршрутизації, який буде граф мережі. Від всіх маршрутизаторів періодично або ситуативно надходить інформація про стан критичних параметрів. Контролер через протокол SNMP надсилає команди, що дозволяють внести зміни в параметри маршрутизатора та вплинути на маршрут проходження трафіку.

Зокрема має бути розрахована пропускна спроможність каналів d (байт/с), визначені критичні межі заповнення буферної пам'яті $Q_{\min}$, $Q_{\max}$ та завантаження каналів $\rho_{\min}$, $\rho_{\max}$. Якщо вплив на вибір маршруту буде здійснюватися через вартості зв'язків, тоді необхідно визначити поточні метрики ліній - $Cost_R$ та максимальні метрики $Cost_{\max}$, які в подальшому будуть використовуватись для розвантаження проблемного шляху та величини відновлюваних метрик $Cost_e$ – на етапі перепризначення максимального значення поточним метрикам, значення останніх повинні бути збережені та в подальшому відновлені, оскільки метрики змінюються тимчасово.

Досліджувана частина мережі складається з п'яти маршрутизаторів Ra, Rb, Rc, Rd та Re. Через неї проходять два потоки трафіку: Ra-Rb-Rc – потік з постійною інтенсивністю 15 п/с та потік Ra-Rb-Rd-Re зі змінною інтенсивністю, яка зростає від 0 п/с до 210 п/с. Пропускні спроможності ліній зв'язку становлять: $d_{bc} = 2$ (МБ/с) та $d_{bd} = 2,5$ (МБ/с), інші не рахуємо.

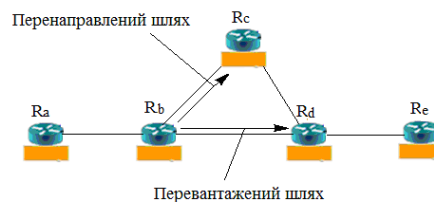

Рис. 1 – Мережа з перевантаженням та альтернативним шляхом

Припустимо, що на шляху Rb-Rd виникло перевантаження, Rb сповіщає контролеру маршрутизації про досягнення порогового рівня $Q_{\max}$. Контролер перенаправляє частину трафіку, що перебільшує порогове значення на інший маршрут Rb-Rc. Решта потоку буде проходити через цей маршрут до тих пір, доки значення завантаження буферу черг не зменшиться до $Q_{\min}$.

Висновки. Запропонований метод дозволяє уникати ситуацій перевантаження каналів, обумовлених логікою роботи одношляхових протоколів і не потребує внесення змін в сучасні протоколи динамічної маршрутизації, що спрощує процес його впровадження в сучасних мережах.

Література

- Новиков О. П. Анализ эффективности методов маршрутизации видеoinформации в сетях интернет [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://cyberleninka.ru/article/n/analiz-effektivnosti-metodov-marshrutizatsii-videoinformatsii-v-setyah-internet.pdf>
- Панеш А. Х. Достоинства и недостатки программно-конфигурируемых компьютерных сетей// «Вестник АГУ». Выпуск 3 (186) 2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://cyberleninka.ru/article/n/dostoinstva-i-nedostatki-programmno-konfiguriruemyyh-kompyuternyh-setey.pdf>